

ĐƯỜNG CON ĐI CÓ MẸ

Thơ nhạc: Đỗ Quang Vinh

ĐK- Sương tan nắng đã lên rồi Mẹ ơi đổ nắng vào đời cho

con. Sương tan nắng đã đầu non Mẹ ơi, đổ nắng vào hồn con

đây! Mẹ ơi dịu bước chông gai Hồn con vươn thẳng đường dài tới nơi

PK 1- Đường con đi tuy gập ghềnh sỏi đá, Có bóng cả, ngập hoa lạ, cỏ hương,

PK 2- Đường con đi vai nặng mang thập giá; Đau đớn mấy? Đã có Mẹ ủi an

PK 3- Hồn âm u, con chìm vào mộng ác Mẹ đánh thức Mẹ đến vực đỡ lên

PK.1- Có MẶT TRỜI rực rỡ khắp muôn phương. Đường con đi đêm mù sương lạnh thấu,

PK. 3 Hết nắng rồi, Mẹ sóng bước sánh vai. Đường con đi khi hoa tai ập đến

PK. 3- Mỗi khi lòng chùn bước hết trung kiên Mẹ cho con thêm niềm tin bền vững

PK 1- Có TRĂNG soi, có BẮC - ĐẼU dẫn đường. Con chẳng ngại gập những phường vô lương

PK 2- Chẳng lo chi, Mẹ quét hết chằng còn. Bảo con rằng Mẹ vẫn gần con luôn

PK 3- Mỗi khi con bỏ Chúa đứng bên ngoài, Mẹ nhắc chừng Chúa ngóng hoài trông con

PK 1, 2 Tin Yêu quảy gánh lên đàng, Càng xa, càng nặng, con càng TIN YÊU